

שְׁנַת לִימוּדִים שׁוֹב חוֹזְרֵת / גְּאֵלָה אֶלְמוֹג

שְׁנַת לִימוּדִים שׁוֹב חוֹזְרֵת
הַכֵּל מְכַר וְאַחֲרָת,
לְאֶתְמוֹל כְּבָר קוֹרְאִים הַ"שָּׁנָה שְׁעֵבְרָה"
הַכֵּל חֲדָשׁ וְהַכֵּל כְּבָר קָרָה.
חוֹזְרִים חֲזָרָה,
יְהִיָּה טוֹב? יְהִיָּה רַע?
הַרְגָּשָׁה מוֹזְרָה.

וְאֲנִי שְׂגָדְלִיתִי פְתָאוֹם בְּשָׁנָה,
מָה בִּי נִשְׂאָר וּמָה הַשְׁתַּנָּה?
מִרְגִּישׁ כְּתִמִּיד וּבְכָל זֹאת אַחֵר
וּמִי הַשָּׁנָה תִּהְיֶה הַמּוֹרָה?
מָה קְבוּעַ מְרֹאֵשׁ וּמָה נִתֵּן לְבַחֲרָה?
שָׁנָה חֲדָשָׁה, כִּיצַד אֶסְתַּדָּר?
עַל מָה אִוְ עַל מִי אֶצְטָרֵךְ לְוַתֵּר?
הַמּוֹן שְׂאֵלוֹת צְצוֹת וּפּוֹרְחוֹת
וּמִשְׂאֵלוֹת לֹא פָחוֹת.
בֵּית הַסֵּפֶר מְלָה בְּמַלּוֹן
אֵךְ אֶצְלִי בְּלֵב פְּרוֹשִׁים לָהּ מִלִּיּוֹן.